

РЕШЕНИЕ

№ 20

гр. гр. Хасково, 09.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Христина З. Жисова

при участието на секретаря Ваня З. Кирева
като разгледа докладваното от Христина З. Жисова Гражданско дело №
20235640101951 по описа за 2023 година

Предявен е от Н. О. М., ЕГН *****, с постоянен адрес: *****, съдебен
адрес: *****, представлявано от адв. К. К. Г. – управител против „Застрахователно
акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве" АД, ЕИК 200299615, със седалище и
адрес на управление в гр. София, р-н „Изгрев", ж.к. „Дианабад", бул. „Д-р Г.М.Димитров" №
1, иск с правно основание чл. 432, ал. 1, вр. чл. 498, ал.3, предл. последно от Кодекса за
застраховането /КЗ/ за заплащане на сумата в размер на 2503,00 лева (след допуснато
изменение на размера на предявения иск в съдебно заседание, проведено на 13.12.2023 г.),
представляваща разликата между действителния размер на вредите и заплатеното от
ответника обезщетение за имуществени вреди, причинени на собствения на ищцата лек
автомобил марка ***** в резултат на ПТП, настъпило на 03.07.2023 г. в гр.Хасково,
ведно със законната лихва върху присъденото обезщетение, считано от датата на
уведомяване на ответника за настъпилото ПТП – 03.07.2023 г. до окончателното ѝ
изплащане.

Ищцата твърди, че на 03.07.2023 г. в гр. Хасково настъпило пътно транспортно
произшествие (ПТП), вследствие на което бил увреден лекият автомобил, собственост на
ищцата. За пътния инцидент бил съставен Констативен протокол за ПТП от 03.07.2023 г., в
който било отразено, че виновен за катастрофата е „Участник № 1".

Поддържа се в исковата молба, че процесното ПТП настъпило при следния
механизъм: На 03.07.2023 г., около 15:00 ч., на бул. „България" до зеленчуковия пазар, в гр.
Хасково настъпила катастрофа, при която Б. В., в качеството си на водач на лек автомобил

марка *****Р, поради несъобразяване с дистанцията и преминавайки от дясна в лява лента, удря движещият се по бул. България /в лявата пътна лента/ лек автомобил марка *****, управляван от Н. М.. В резултат на така настъпилото ПТП върху автомобила, собственост на ищцата - Н. О. М., били нанесени значителни материални щети. Двата участници в катастрофата съставили двустранен констативен протокол за ПТП (ДКП), като водачът, управлявал лек автомобил марка *****, признал своята вина за настъпилия инцидент. Видно било от двустранния констативен протокол за ПТП, че виновният за катастрофата водач, имал валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с ответното застрахователно дружество.

Предвид гореизложеното, ищцата подала уведомление до ответника за настъпилото застрахователно събитие, по повод на което била образувана преписка по щета, по описа на ЗАД „Далл Богг: Живот и Здраве“ АД. На 03.07.2023 г. експерти на застрахователното дружество извършили оглед на уврежданията по лек автомобил марка *****, за което бил съставен опис-заключение по щетата. Ищцата направила запитване към официален дилър за резервни части на автомобили с марка „*****“, за стойността на резервните части, необходими за ремонта на лекия ѝ автомобил. В отговор на запитването си, получила Проформа фактура № 81104776/27.07.2023 г., по описа на „Витоша Ауто“ ЕООД, в която общата сума на необходимите за подмяна резервни части, възлизала на 11 196,20 лева. Ищцата също така отправила запитване до автосервиз „Яни Ауто и КО“ ЕООД за цената на труда и автобояджийските услуги, необходими за ремонтиране на автомобила ѝ. В отговор на своето запитване получила калкулация - ремонт № bg 30 1220 от 16.08.2023 г., в която било посочено, че всички разходи за ремонт на лекия автомобил, възлизат на сумата от 1921,15 лева. При завеждане на застрахователната претенция пред ответното дружество, ищцата представила и данни за банковата си сметка. В тази връзка на 19.07.2023 г. ответното застрахователно дружество превело по посочена банкова сметка сумата в размер на 576,25 лева.

Така, според ищцата и с оглед на извършеното доброволно плащане, ответникът признал основателността на претенцията ѝ, както и че пътният инцидент е настъпил по вина на застрахования при ответното дружество водач, като спорен оставал единствено размера на дължимото обезщетение, с който размер ищцата не била съгласна. Изплатеното от ответника обезщетение се явявало в занижен размер, тъй като ищцата не могла да възстанови дори и половината от нанесените ѝ имуществени вреди. В процесния случай, ответното дружество ощетило ищцата със сумата в размер на 11 964,85 лева, представляващи разликата между действителния размер на вредите и изплатеното от ответника застрахователно обезщетение.

Предвид гореизложеното на основание чл. 498, ал. 3 от КЗ и тъй като ищцата не била съгласна с размера на определеното ѝ и изплатено застрахователно обезщетение, за същата възниквал правен интерес да претендира по съдебен ред изплащане на застрахователно обезщетение за разликата между действително заплатеното от застрахователя и реално дължимото обезщетение, представляващо действителния размер на вредите съгласно чл.

386, ал. 2 от КЗ.

В исковата си молба ищцата конкретизира увредените детайли на процесния лек автомобил марка *****, с година на производство 2008 г., тяхната степен и стойност, под формата на таблица, съобразно която общата стойност на ремонта на посочения л.а. възлиза на 12 541,10 лева.

По тези съображения, моли съда да постанови решение, с което ответникът да бъде осъден да му заплати застрахователно обезщетение в размер на 100 лева, предявен като частичен иск от сумата в размер от 12 541,10 лева, представляващи разликата между действителния размер на вредите и заплатеното ѝ от ответника обезщетение за имуществени вреди, причинени на собствения и лек автомобил марка ***** в резултат на ПТП, настъпило на 03.07.2023 г. в гр.Хасково, ведно със законната лихва върху присъденото обезщетение, считано от датата на уведомяване на ответника за настъпилото ПТП – 03.07.2023 г. до окончателното ѝ изплащане.

В съдебно заседание, проведено на 13.12.2023 г. е допуснато на основание чл. 214, ал. 1 от ГПК, изменение в петитума на предявения иск, като е увеличен размерът на същия на 2503,00 лева.

Претендират се направените по делото разноси, вкл. и за оказана безплатна правна помощ с включено ДДС, за което е представен списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът не релевира възражения по допустимостта на иска, но счита същият за неоснователен, както по основание, така и по размер. Признава наличието на валидно застрахователно правоотношение към датата на ПТП между Т. Б. В. и ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, по силата на застрахователна полица № BG/30/122002208250, със срок на действие от 03.08.2022 г. до 02.08.2023 г., както и обстоятелството, че е извършен банков превод от него в полза на ищцата за сумата в размер на 576,25 лева.

Поддържа, че така определеното и изплатено от него обезщетение било справедливо и достатъчно, за да се приведе увредения л.а. в състоянието, в което се е намирал преди да настъпи пътния инцидент, без да са били налице каквито и да било козметични деформации.

Алтернативно, оспорва размера на претендираното обезщетение за имуществени вреди като прекомерно и некореспондиращо със средната пазарна цена на ремонта на процесното МПС - труд, респ. материали и резервни части. Поддържа, че увреденото МПС можело да бъде отремонирано на много по-ниска от претендираната с исковата молба стойност с влагане на резервни части, труд и материали от алтернативни доставчици. Посочва, че понятието „средни пазарни цени“ не означавало „цени на официалния вносител“, а осреднените цени, определени на свободния пазар за този вид услуги, при съобразяване на няколко алтернативни и независими източника.

На следващо място, ответникът твърди, че 15 - годишното МПС марка ***** не подлежало на гаранционно обслужване, съответно- отремонирането му в официален сервиз не било резонно и икономически обосновано. Следователно, в случай на установяване на необходимост за доплащане на някаква сума, то тя следвало да се изчисли

по Методиката към Наредба № 24 от 8 март за задължителното застраховане по чл. 249 т.1 и 2 от КЗ, доколкото в процесната ситуация увреденото МПС не било ремонтирано и липсвали констатиращи ремонта му фактури.

Ответникът оспорва съдържанието на представената с исковата молба таблица, тъй като в нея степента на увреждане не кореспондирал с начина на ремонт, който бил скициран в съставения от служител на дружеството Опис-заключение.

В условията на евентуалност и при формиране на крайна сума за ремонтно-възстановителни дейности от 12 541,10 лева, ответникът поддържа, че същата би надхвърлила 70 % от действителната стойност на процесното МПС, поради което би била налице тотална щета по смисъла на чл. 390 от КЗ.

Оспорва се и акцесорния иск за лихва, поради неоснователност на главния иск. В условията на евентуалност и при уважаване на главния иск, следвало да се съобрази началния момент, от който същата била дължима. Съобразно разпоредбата на чл.390, ал. 1 от КЗ, предпоставка за изплащане от застрахователя на обезщетение, определено като тотална щета на МПС, регистрирано в Република България, била представянето на доказателства за прекратяване на регистрацията му. Представянето пред застрахователя на доказателства за това имало значение за началния срок на забавата. Следователно, дължимостта на обезщетението по чл.405 от КЗ не била обусловена от факта на прекратяване на регистрацията към момент, предхождащ съдебното решение по иска (в този смисъл се сочат решение № 44 от 02.06.2015 г. по т. д. № 775/2014 г. на ВКС, I г. о. и решение № 59 от 12.06.2015 г. по т. д. № 1256/2014 г. на ВКС, II т. о.). С оглед на това и доколкото вземането за лихва имала акцесорен характер спрямо главния дълг (в т. ч. и спрямо неговата изискуемост), обезщетението за забава - законната лихва, следвало да се присъди считано от датата на представяне пред застрахователя на доказателства за настъпване на обстоятелствата по чл.390, ал. от КЗ. В настоящия случай, доказателства в тази насока не били депозирани.

С тези доводи ответникът моли за отхвърляне на предявения иск изцяло, а в условията на евентуалност – за уважаването му в редуциран размер.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупност, както и доводите на страните, съобразно изискванията на чл. 235 ал. 2, вр. чл.12 ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

С Определение № 853/26.05.2023 г. е прието за безспорно между страните и ненуждаещо се от доказване, а и от приложения по делото двустранен констативен протокол за ПТП от 03.07.2023 г. се установява, че на посочената дата, около 15:00 ч., в *****, до зеленчуковия пазар, в гр. Хасково се е състояло ПТП между лек автомобил марка *****, управляван от Б. В., собственост на Т. В. и лек автомобил марка *****, управляван и собствен на Н. М., при което последният е бил увреден. В двустранния констативен протокол за ПТП е отразено, че водачът на лек автомобил марка ***** признава вината си.

Не се спори между страните, а и се установява от представената справка от интернет страницата на Гаранционен Фонд и от застрахователна полица № BG/30/122002208250, че към датата на ПТП отговорността на виновния водач е била застрахована при ответника по силата на сключена застраховка „Гражданска отговорност“, тоест че гражданската отговорност на водача му е била обезпечена със сключена застраховка „Гражданска отговорност“, обективизирана в застрахователна полица BG/30/122002208250, със срок на действие от 03.08.2022 г. до 02.08.2023 г., валидна към датата на ПТП – 03.07.2023 г.

По делото са представени и Свидетелство за регистрация част II № ***** за л.а. „*****“ с рег. № ***** , според което същото е собственост на ищцата.

Ищцата е уведомила ответното дружество за претърпения инцидент още в деня на инцидента – 03.07.2023 г. като е предявила претенция за изплащане на обезщетение за щета по МПС по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, по полица № BG/30/122002208250. Вещо лице при ответното застрахователно дружество е извършило оглед на 03.07.2023 г. и на същата дата ответникът е съставил Опис-заключение по Полица № BG/30/122002208250, в което са отразени увредените детайли по лек автомобил „*****“ с рег. № *****.

Липсва полемика и относно обстоятелството, а и се установява от приложеното от ищцата преводно нареждане за кредитен превод от 19.07.2023 г. за сумата от 576,25 лева, че по посочена банкова сметка от ищцата е изплатено застрахователно обезщетение от ответното застрахователно дружество в размер на 576,25 лева.

Във връзка с установяване на размера на щетите по лек автомобил „*****“ с рег. № ***** са представени по делото от страна на ищцата и Проформа фактура № 81104776/27.07.2023г. за сумата от 11 196,20 лева, издадена от „Витоша Ауто“ ЕООД; Калкулация-ремонт номер bg1220 от дата 16.08.2023г. по щета № bg 30 122002208250 от „Яни Ауто и КО“ ЕООД гр. Хасково за сумата от 1921,15 лева; Контролен списък номер bg1220 от дата 16.08.2023г. по щета № bg 30 122002208250 от „Яни Ауто и КО“ ЕООД гр. Хасково;

От заключението на съдебно – автотехническа експертиза, което следва да се кредитира изцяло като компетентно, обосновано и неоспорено от страните, се установява, че при процесното ПТП вероятният му механизъм е следният: На 03.07.2023 г., около 15:00 ч., л.а. „*****“ с рег. № ***** е напуснал паркинга към общински зеленчуков пазар, като със завой наляво е продължил движението си на запад, по бул. „България“, в лявата лента на платното. От дясната страна на булеварда срещу пазара се намира сградата на ОП „Младежки център“ с прилежащ паркинг, разчертан под остър ъгъл спрямо пътя. Констатирано е от вещото лице, че движението в участъка е с ограничение на скоростта до 40 км/ч., със забрани за спиране на платното и изпреварване. Платното за движение е двулентово, с износена асфалтова настилка и частично изтрита хоризонтална маркировка, с пътни знаци за предстояща пешеходна пътека. Широчината на пътното платно е 7,20 м., с прекъсната линия между лентите за движение. Участъкът на ПТП е на 60-

65 м от северния изход на паркинга към пазара. Установено е, че в същия момент, по-назад от автомобила "*****" с рег.№ *****, по дясната лента се е движил л.а. ***** (У1), когато от паркинг зоната от дясно, срещу него е потеглил назад паркиран дотогава лек автомобил. За да избегне удар от дясно, водачът на "джипа" У1 го отклонил на ляво и навлязъл в лявата пътна лента. Движейки се частично в лява лента, У1 достигнал и се допрял до съпътстващо движещия се там У2 "*****", като със страничен натиск е предизвикал изместване движението му на ляво и деформации по дясната част на купето.

Според вещото лице е налице причинно-следствена връзка между настъпилото ПТП и причинените вреди по лекия автомобил на ищцата, тъй като от техническа гледна точка причина за произшествието са действията на водача на лек автомобил *****. Произшествието е било предотвратимо при условие, че водачът на л.а.***** при движението си по бул."България", до общинския пазар, е поддържал дистанция и се е движил със скорост съобразени с условията на пътния участък. От техническа гледна точка, в момента на възникване опасността за настъпване ПТП пред водача на л.а."*****", ударът е бил предотвратим чрез аварийно спиране. Ударът му с автомобила "*****" е можело да бъде избегнат, ако при своевременно възприемане опасността от напускащият паркинга автомобил, е спрял в дясната лента, за да го пропусне. Предприетото навлизане в лявата лента за движение, според вещото лице е в нарушение на чл.5 ал.(2), т.4 ; чл.20, ал(2) и чл.25, ал.(1) и (2) от ЗДвП. Преди да предприеме навлизане в лявата пътна лента, водачът лек автомобил марка *****Р не е съобразил, че с предприетата маневра ще създаде опасност за водача на лекия автомобил „ *****" с рег.№ *****, не се е съобразил с неговото положение, посока и скорост на движение, като при навлизането в съседната пътна лента е следвало да пропусне ППС, които се движат в нея.

Вещото лице по назначената САТЕ е установило и увредените детайли по автомобила на ищцата като е посочило, че от съприкосновението между двата леки автомобила и поради разликата в скоростта им, са деформирани части от купето на л.а. „*****" с рег. № *****, които са от дясната му страна, а на л.а.***** е деформиран преден ляв калник, около левия фар. Деформациите по л.а. „*****" с рег. № ***** са с дълбочина до 20 мм като задната броня, капачката на резервоара и джантата на задното дясно колело са с охлузено декоративно покритие, а панел заден десен и праг десен са се нуждаели от ремонтно възстановяване. Най-сериозно е била увредена дясната врата, като са счупени бравата и външната ѝ дръжка, а степента на деформации е налагала да се подмени тази врата (автомобилът е с 2 врати). Стъклото, стъклоповдигащия механизъм, тапицерията и страничното дясно огледало към вратата, не са засегнати. Описаните увреждания са в дясната страна на купето от автомобила "*****" с рег.№ ***** и те напълно отговарят на механизма на ПТП като са в пряка причинно-следствена връзка с него.

Стойността на причинените вреди по лекия автомобил на ищеца, определена на база средни пазарни цени за труд, материали и подмяна с нови части от алтернативни доставчици към датата на ПТП - 03.07.2023 г., възлиза на 3080,00 лева, като в случая стойността на възстановяване е под 70 % от действителната пазарна стойност (7*****,,00 лева) на автомобила – 41 %, тоест щетата е определена като частична и възстановяването му, според вещото лице е целесъобразно.

По въпросите на ответника, експертизата е установила, че първата регистрация на л.а. "*****" с рег.№ ***** е от 08.04.2008 г., респ. към датата на ПТП - 03.07.2023г. лекият автомобил е бил с 15 години и 3 месеца експлоатационен период. Увреденият лек автомобил "*****" с рег.№ *****, според вещото лице не подлежи на гаранционно обслужване, което се полага за МПС с до 5 години експлоатационен период. Същият би могъл да се ремонтира и в универсален автосервиз. Според Методиката към Наредби 24 и 49 за задължителното застраховане, такива автомобили могат да се възстановяват с авточасти от алтернативни производители, т.е. не оригинални, но съвместими с конструкцията им. Средната пазарна цена /ставка за автомонтьорски труд по купето на автомобила, в универсалните (неспециализирани за марката) автосервизи в района на гр.Хасково, към лятото на 2023г. е 32,00 лева за човекочас, без ДДС. Изчислена е и стойността на разходите, необходими за възстановяване л.а. „*****" рег. № *****, определени към 03.07.2023 г. по методиката на Наредба 49, с цена на труда, определена през 2006 г. от 8,00 лв./час, а именно на 1 899,20 лева с ДДС. Щетата по автомобила не е тотална, тъй като са запазени части по купето, двигател, силово предаване и управление на автомобила, които предадени за скрап в автоморга, след професионален демонтаж и дефектоване могат да се предложат за продажба поотделно. По този начин се осигуряват използвани оригинални резервни части за пазара, но с тази дейност и отговорност се ангажира не собственикът на пострадалия автомобил, а специализирана автоморга.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Нормата на чл.432 ал. 1 КЗ регламентира прякото право на увредения, спрямо когото застрахованият е отговорен, да иска обезщетението от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност". Увреденото лице може да предяви претенцията си за плащане пред съда само ако застрахователят не е платил в срока по чл.496 КЗ, откаже да плати обезщетение или ако увреденото лице не е съгласно с размера на определеното или изплатеното обезщетение (чл.498 ал.3 КЗ). Наред с това следва да са налице и предпоставките от фактическия състав на чл. 45 ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди. Отговорността на застрахователя е обусловена от отговорността на застрахования деликвент, като застрахователят дължи обезщетение за вредите, доколкото застрахованият е отговорен спрямо увреденото лице за обезщетяване на причинените вреди.

В тази връзка съдът намира предявеният иск за допустим. Съгласно разпоредбата на

чл. 380, ал. 1 КЗ вр. чл. 412 КЗ, лицето, което желае да получи застрахователно обезщетение е длъжно да отправи към застрахователя писмена застрахователна претенция. Отправянето на извънсъдебна застрахователна претенция по чл. 380, ал. 1 КЗ е специална предпоставка за допустимост на иска срещу застрахователя. В конкретния случай, страните не спорят, а и от съвкупния анализ на писмените доказателства (претенция за изплащане на обезщетение за щета по МПС по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, полица № BG/30/122002208250 от 03.07.2023 г. и Опис-заключение по Полица № BG/30/122002208250 от същата дата) може да се направи извод, че ищцата е отправила до ответното застрахователно дружество извънсъдебна претенция за обезщетяване на имуществени вреди от соченото ПТП. След като е спазено изискването на горесцитираната разпоредба от КЗ, исковата претенция, предявена по съдебен ред за обезщетение за имуществени вреди се явява допустима.

Разгледан по същество, искът е изцяло основателен, като съображенията за това са следните:

За да бъде уважен предявеният иск, в тежест на ищеца е да докаже наличието на валидно застрахователно правоотношение по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" при ответника – застраховател относно автомобила, управляван от делинквента, че са се осъществили елементите от фактическия състав на неправомерното увреждане – описаното в исковата молба противоправно и виновно поведение на водача на лекия автомобил, от което са настъпили твърдените имуществени вреди и причинна връзка между тях, като вината му се предполага до доказване на противното - чл. 45, ал. 2 ЗЗД.

По делото не се спори, а и от приетите писмени доказателства се установява, че към датата на настъпване на ПТП е съществувал валиден договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" между ответника и собственика на лек автомобил "*****", с рег. № *****, който е покривал отговорността на застрахованото лице за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, свързани с притежаването и/или използването на моторни превозни средства, за които застрахованите отговарят съгласно българското законодателство или законодателството на държавата, в която е настъпила вредата, като застрахован се явява и всяко лице, което ползва моторното превозно средство на законно основание – чл. 477, ал. 1 и ал. 2 КЗ.

На следващо място, от анализа на събраните писмени доказателства, както и от приетото заключение на съдебно-автотехническата експертиза се установяват по категоричен начин елементите от фактическия състав на деликта.

Тук следва да се посочи, че ответникът е платил на ищеца общо сумата от 576,25 лева, което обстоятелство не е спорно между страните, с което плащане по същество е признал основателността на претенцията му, както и обстоятелството, че пътно-транспортното произшествие е настъпило по вина именно на застрахования при ответното дружество водач. В противен случай ответникът би постановил отказ да изплати обезщетение на ищеца. Извършеното от ответника преди образуване на делото плащане, по същество следва да се разглежда като извънсъдебно признание на основанието на заявената

претенция, с изключение размера на дължимото застрахователно обезщетение.

Освен това, при съпоставката на двустранния протокол за ПТП с приетото експертно заключение, се стига до същия еднозначен извод за причините за настъпването на ПТП и наличието на причинно-следствена връзка между поведението на водача на лек автомобил "*****", с рег. № ***** и причинените по собствения на ищцата лек автомобил.

Според настоящия съдебен състав, поведението на водача на лек автомобил ***** е и противоправно, тъй като последният е нарушил императивните правила на чл.5 ал.2, т.4; чл.20, ал.2 и чл.25, ал.1 и ал.2 от Закона за движение по пътищата /ЗДВП/, а именно – „Водачът на пътно превозно средство е длъжен да не извършва маневри, изразяващи се в последователно внезапно преминаване в лентите за движение“; „Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението“ и „Водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. При извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. Когато такава маневра трябва едновременно да извършат две пътни превозни средства от две съседни пътни ленти, с предимство е водачът на пътното превозно средство, което се намира в дясната пътна лента.“ Следва да се приеме, че поведението му е и виновно, доколкото не са ангажирани доказателства, оборващи законоустановената презумпция - чл. 45, ал. 2 ЗЗД, за вината му.

При това положение, спорен остава единствено въпросът за размера на дължимото обезщетение. Съдът намира, че с оглед събраните по делото и неоспорени писмени доказателства, в това число и заключението на авто-техническата експертиза, искът се явява доказан в неговия пълен обем. Ответникът в качеството си на застраховател е длъжен да възстанови и обезщети застрахования за всички причинени материални щети при настъпилото застрахователно събитие, а именно ПТП на датата, посочена в исковата молба – 03.07.2023 г. След като се установи, че ответникът доброволно е изплатил само част от дължимото обезщетение, изплащайки 576,25 лева, тоест е покрил само част от вредите, то следва изводът, че той дължи сумата от още 2503,75 лева (3080,00 лева - 576,25 = 2503,75),

съгласно заключението на вещото лице за стойността на вредите по лек автомобил „*****“ с рег. № ***** по средни пазарни цени за труд, материали и подмяна с нови части от алтернативни доставчици.

Накрая следва да се посочи, че ищецът без съмнение е заявил писмена застрахователна претенция до ответника на 03.07.2023 г., в отговор на която последният му е платил на 19.07.2023 г. застрахователно обезщетение в размер на 576,25 лева.

При това положение съдът счита, че в случая са налице всички изискуеми от закона предпоставки за реализиране на отговорността на „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД спрямо Н. О. М..

По изложените съображения предявеният иск следва да бъде уважен за претендираната сума от 2503,00 лева, т.е. в пълния му предявен размер. С оглед прогласеното в чл. 6 ГПК диспозитивно начало, съдът следва да съобрази само въведения с исковата молба размер и не може и да присъжда по-голям.

Според настоящия съдебен състав, сумата следва да се присъди ведно със законната лихва, считано от датата на уведомяване на застрахователя - 03.07.2023 г., до окончателното ѝ изплащане, като съображенията за това са следните: Съгласно чл. 429, ал. 3, изр. 2-ро КЗ вр. чл. 493, ал. 1, т. 5 и чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ, застрахователят дължи на увреденото лице лихвите за забавата на застрахования по застраховка "Гражданска отговорност", считано от по-ранната дата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от застрахования делинквент или от увреденото лице, вкл. чрез предявяване от последното на застрахователна претенция. В случая, застрахователят е уведомен за застрахователното събитие на 03.07.2023 г. с предявяване на застрахователната претенция от увреденото лице, което обстоятелство не е полемично между страните, поради което след тази дата ответникът дължи законна лихва за забава върху застрахователното обезщетение за имуществени вреди, на основание [чл. 429, ал. 3 КЗ](#) вр. [чл. 493, ал. 1, т. 5](#) и [чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ](#).

При този изход на спора, единствено ищецът има право на разноски съобразно чл. 78, ал. 1 ГПК. Ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата деловодни разноски, съобразно изцяло уважения размер на иска, а именно – сумата от общо 400,12 лева, включваща 100,12 лева за държавна такса и 300,00 лева за възнаграждение на вещо лице.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати и на адвокатското дружество, представлявало ищеца, сумата от 660,36 лева (с включен ДДС), представляваща възнаграждение за осъществено от него процесуално представителство, защита и съдействие по настоящото дело, определено по правилата на чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата, вр. чл. 7, ал. 2, т. 2, вр. § 2а от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве" АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление в гр. София, р-н „Изгрев", ж.к. „Дианабад", бул. „Д-р Г.М.Димитров" № 1, на основание чл. 432, ал. 1, вр. чл. 498, ал.3, предл. последно КЗ, да заплати на Н. О. М., ЕГН *****, с постоянен адрес: *****, съдебен адрес: *****, представлявано от адв. К. К. Г. – управител, сумата от 2503,00 лева, представляваща разликата между дължимото и изплатеното обезщетение за причинени имуществени вреди на собствения на ищцата лек автомобил марка ***** в резултат на ПТП, настъпило на 03.07.2023 г., около 15:00 ч., на бул. „България" до зеленчуковия пазар, в гр. Хасково, по вина на водача на лек автомобил марка *****, за което при ответника е била образувана преписка по щета на МПС по Полица № BG/30/122002208250, със срок на действие от 03.08.2022 г. до 02.08.2023 г., ведно със законната лихва върху тази сума от датата на уведомяване на застрахователя – 03.07.2023 г., до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве" АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление в гр. София, р-н „Изгрев", ж.к. „Дианабад", бул. „Д-р Г.М.Димитров" № 1, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, да заплати на Н. О. М., ЕГН *****, с постоянен адрес: *****, съдебен адрес: *****, представлявано от адв. К. К. Г. – управител, сумата от 400,12 лева, представляваща направени разноски по делото.

ОСЪЖДА „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве" АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление в гр. София, р-н „Изгрев", ж.к. „Дианабад", бул. „Д-р Г.М.Димитров" № 1, на основание чл. 38, ал. 2 от ЗАдв., да заплати на адвокатско дружество „****", код по Булстат 177430738, със седалище и адрес на управление – град София, район Красно село, бул. „Македония" № 10, вх.2, ет.1, ап.12, сумата в размер на 660,36 лева (с включен ДДС), представляваща възнаграждение за предоставено безплатно процесуално представителство.

Посочената от ищеца, на основание чл. 127, ал. 4 ГПК, банкова сметка по която да се преведат присъдените суми е: IBAN: BG24UBBS80021098724840, BIC: UBBSBGSF, при „Обединена Българска Банка" АД.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд-Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Хасково: /п/ не се чете

Вярно с оригинала!
Секретар: В.К.